

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 51. Juliani Pelagiani initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

lagiani dictitabant; præsertim Sixtus Sæculum V.
Presbyter, quem præcipuum Sectæ suæ A.C. 418.
Præsidium jactabant; is omnium primus Aug. ep. 191.
coram magna populi frequentia Pelagia- al. 104. ad
nis Anathema dixit, & diligenter ad illos Six. Ep. 194.
omnes scripsit, apud quos Pelagiani eum
ipsis amicitia junctum vulgaverant; nec
eo contentus, quod se ipsum eorum ini-
micum ferret, urgere cœpit Hæreticos,
Legum Imperialium terrore injecto, ut
suis erroribus renuntiarent. Idem est il-
le Sixtus Presbyter, qui post annos qua-
tuordecim Petri Cathedræ impositus.
Epistolæ Zosimi Papæ de condemnatione
Pelagii junxit aliam ad Aurelium Car-
thaginensem epistolam, eamque feren-
dani dedit Leoni Acolytho, quem eun-
dem credunt, qui post annos viginti duos
Papatum obtinuit. Sixtus ad S. Augusti-
num quoque per manus Firmi Presbyteri
epistolam dedit.

§. LI.

Juliani Pelagiani initia.

Episcopi, qui condemnationi Pelagiano- Merc. comm,
rum subscribere detrectarunt, in Tri- 429.
bunali Ecclesiastico depositi, & vi legum
Cæsa-

ritatis Pontificiæ in omnes orbis partes argumen-
tum. Sensit hoc Interpres noster, gnaviter im-
pudens, hinc parte IV. p. 251. verba: *ad omnes*
Mundi Ecclesias missa. & illa: *juxta Papæ*
præceptum. nequiter omisit.

Hist. Eccles. Tom. V. A a a

Sæculum V. Cæsarearum Italia ejeci. Multi errerunt
A.C. 418. renuntiantes, Sacræ Sedi se subjecerunt,
rursusque in suas Ecclesias admissi. Unde
decim Episcoporum obstinatio invincibilis fuit, quorum Princeps Julianus Episcopus Eclanensis. Cum monerentur, ut
cum tota Ecclesia Pelagium, & Celestium
damnarent, & epistolæ Zosimi Papæ no-

App. to. 10. men apponenter, renuerunt. Sed super-
S. Aug. p. est hodieque confessio fidei, qua se pur-
gare volebant. Hæc a formula Pelagi,
& Celestii non multum abhorret. Fa-
tentur, infantibus Baptismo opus esse, sed
peccatum originale negant, petuntque
a Papa, ut illis rescribat, an aliud credere
debeant. At simul edicunt, si quis, le-
non convictis, scandala movere velit, ad
plenum Concilium se appellare. Dicunt
etiam, illos ipsos, qui damnatos erroris
tenere accusarentur, eosdem scripto dam-
nasse. Rogant Papam, ne vitio veritatibus
quod istos homines absentes, & inaudi-
tos, damnare non possint, iisdemque utur
tum argumentis, quæ Zosimus Papa ini-
tio adversus Episcopos Africæ adhibue-
rat, quasi inconstantiam exprobatur.

Aug. 1. cont. Nullam Zosimus hujus confessionis ratio-
Jul. c. 4. nem habuit, sed Julianum, & complices
n. 13. Merc. damnavit. Julianus alteram epistolam ad
Comm. Sub- Zosimum Papam dedit, in qua aliquos
not. Celestii errores damnare videbatur, quos
nihilominus deinde serere non cessavit.
Ante-

Antequam hæc epistola ad manus Zosimi Sæculum V.
Papæ deveniret, eandem quidam Juliani A. C. 418.
Discipuli per totam Italiam detulerant,
monstrabantque tanquam opus excellens,
& omnium admiratione dignum.

Julianus Episcopus Eclanensis, Pela-
gianorum notissimus, in Apulia primo VI. c. 18.
lucem aspicerat, Patre Memore, Episco-
po, magnæ pietatis viro, & Julianæ, fæ-
mina virtutis amantissima, genitus. Me-
mor S. Augustini amicus, atque etiam S. 12. ib. n. 14.
Paulini Nolani erat, quippe inter eos et-
iam aliqua familiarum necessitudo inter-
cedebat. Julianus, adhuc infans, bapti-
zatus, Lector post hæc ordinatus est; eum-
que parens in primis juvenilibus annis
nobili puellæ, cui nomen Ja, matrimonio
junxit, S. Paulino Epithalamium accinen-
te. Sive deinde hæc fæmina vivis exces-
serit, seu continentiam elegerit, Julianus 14.
jam anno 408, aut 409 Diaconus erat; id Aug. Epist.
cognoscitur ex epistola S. Augustini ad 101. al. 131.
Patrem ejus data, quæ teneræ in Patrem,
& Filium amicitiæ testis est. Tandem In-
nocentius I. Papa Julianum in Episcopum Merc. comm.
Eclanensem ordinavit. Hujus urbis ho- in Pelag. No-
die vix rudera supersunt; sita erat in Cam-
pania, quindecim milliariis, seu quinque ris. hist. Pe-
lag. I. c. 18.
Leucis Benevento distans, cujus Cathe-
dra deinde Prigentum translata, & tan- Beda Præf.
dem Bellinensi Ecclesiæ unita. Julianum in Cant. c. 4.
ipse Pelagius sua hæresi infecit, vero simi- Mercat. ibid.

A a a 2

liter

Sæculum V. liter illa diurna in urbe Roma commo-
A.C. 418. ratione. Julianus, quamdiu Innocentius
Papa in vivis erat, venenum prodere con-
est ausus. At illis, qui Sententiaë Du-
nationis, a Zosimo Papa pronuntiata,
subscribere recusarunt, se conjunxit,

§. LII.

*Pelagius purgare se apud Pinianum
cupid.*

Sup. §. 47. Sanctus Augustinus aliquamdiu Carth-
Aug. de gine moratus, ut negotia sibi a Co-
Grat. Chr. cilio prima Maji anno 418. injuncta, cum
6. I. 6. 2. aliis tredecim Deputatis, expediret, ep-
stolam accepit, datam ad se a Piniano, Al-
bina, ejus Nuru, & Melania, uxore ejus,
in Palæstina degentibus, qui Pelagio col-
locuti fuerant. His cohortantibus ut om-
nia, quæ contra fidem ejus vulgarentur,
scripto damnaret, respondit Pelagius, ipsi
præsentibus: *anathematizo omnes cogitan-
tes, aut dicentes, Gratiam Dei, per quam
Iesus Christus in Mundum venit, ut pre-
catores salvaret, non solum omnibus horum
& singulis momentis, sed etiam ad omne-
nostras actiones non esse necessariam;* &
qui hanc Gratiam tollere volunt, mer-
tur pœnas æternas. Subjunxit; credere
unum Baptismum, quem parvulis iisdem
verbis, sicut adultis, administrari oportet.
Et confessus est, infantes Baptismum
de pecc. orig. accipere in remissionem peccatorum. Lit.
6. I. tatus quoque, quas Romam ad Innocen-
tium